

การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน เพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

The Development of JA33201 Supplementary Course on Pleasant Japanese
Language in Order to Develop Japanese Speaking Ability Using
The Cooperative Learning TGT Technique
with Roleplaying for Grade 12 Students

กาญจนา จันทะวงษา (Kanjana Jantawongsa)^{1*} ดร.สิทธิพล อาอินทร์ (Dr.Sitthipon Art-In)**

(Received: February 3, 2021; Revised: March 30, 2021; Accepted: April 9, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน 2) พัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่นของนักเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, S.D. = 0.89) 2) นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาญี่ปุ่น ในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 61.71 คิดเป็นร้อยละ 80.80 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$, S.D. = 0.68)

ABSTRACT

The objectives of the research were 1) To develop JA33201 supplementary course on pleasant Japanese language. 2) To develop Japanese speaking Ability for grade 12 students. 3) To study the satisfaction with learning by supplementary course of the subject JA33201 on pleasant Japanese language. The results of the study were as follows: 1) The results of JA33201 supplementary course on pleasant Japanese language assessment was good criterion. ($\bar{X}=4.15$, S.D. = 0.89) 2) The results of JA33201 supplementary courses The students have speaking skills ability score at an average of 61.71 or 80.80 percent. The total number of students who are successful is 30 students as 100 percent which surpassed the criterion. and 3) The students' satisfaction reached good criterion ($\bar{X}=4.19$, S.D. = 0.68)

คำสำคัญ: หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม การพูดภาษาญี่ปุ่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

Keywords: Supplementary course, Japanese speaking, The cooperative learning TGT technique

¹Corresponding author: kanjana.jan@kkumail.com

*นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

**รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

ปัจจุบันภาษาญี่ปุ่นเข้ามามีอิทธิพลในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก เนื่องจากธุรกิจและการค้าขายระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น ในปีหนึ่งมีนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก อีกทั้งการลงทุนของนักลงทุนชาวญี่ปุ่นเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุผลที่ต้องติดต่อกับคนญี่ปุ่น สถานบริการต่าง ๆ หรือบริษัทต่าง ๆ ในประเทศไทยล้วนต้องการบุคลากรที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น จากการสำรวจของ เจแปนฟาวน์เดชั่น ในปี 2012 พบว่า การเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นของประเทศไทย จัดอยู่เป็นอันดับที่ 7 ในโลกที่มีผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นมากที่สุด มีจำนวนนักเรียนที่อยู่ในระบบทั่วประเทศไทยประมาณ 129,616 คน จำนวนผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงจำเป็นต้องมีการสอนภาษาญี่ปุ่นขึ้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาญี่ปุ่นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 คือพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งการพูด ฟัง อ่าน และเขียน สามารถใช้ภาษาในการแสวงหาความรู้ศึกษาต่อประกอบอาชีพ มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อเข้าถึงใช้วิธีคิดและวิถีชีวิตของคนญี่ปุ่น สามารถเปรียบเทียบ และถ่ายทอดความคิดวัฒนธรรมและภาษาญี่ปุ่นอย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาญี่ปุ่น [1]

โรงเรียนอุบลรัตนราชกัญญาราชวิทยาลัย นครราชสีมา ได้เริ่มเปิดทำการสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นรายวิชาเพิ่มเติมในปีการศึกษา 2560 และสถานศึกษานั้นยังไม่มีหลักสูตรในรายวิชาภาษาญี่ปุ่น ผู้สอนจึงได้สร้างหลักสูตรรายวิชาภาษาญี่ปุ่นขึ้น และเมื่อนำหลักสูตรมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่ผู้เรียนในปีการศึกษา 2561 จากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนและข้อมูลจากการบันทึกหลังแผนการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านการพูด ไม่กล้าแสดงออกและไม่มีความมั่นใจที่จะพูดภาษาญี่ปุ่น ผลคะแนนจากการทดสอบด้านทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่นน้อยกว่าทักษะด้านอื่นๆ นอกจากนี้ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนยังสามารถจดจำเนื้อหาที่ครูสอนภายในห้องได้อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นสำนวน บทสนทนาสั้นๆ คำทักทาย การแนะนำตัวเอง เป็นต้น แต่เมื่อทำการทดสอบนักเรียนไม่สามารถนำสิ่งที่เรียนมาประยุกต์ใช้ได้ และเมื่อเวลาผ่านไปนักเรียนลืมสิ่งที่ได้เรียนในห้องเรียนไปในที่สุด ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า สาเหตุอาจเนื่องมาจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่แปลกใหม่สำหรับนักเรียน จึงทำให้นักเรียนไม่คุ้นชินกับการพูดและการใช้ภาษาญี่ปุ่น นอกจากนี้นักเรียนไม่มีโอกาสในการพูดภาษาญี่ปุ่นในสถานการณ์จริง และโอกาสในการพูดภาษาญี่ปุ่นกับเจ้าของภาษานั้นเป็นไปได้ค่อนข้างยาก ประกอบกับนักเรียนไม่กล้าและไม่มั่นใจที่จะพูดภาษาญี่ปุ่นเพราะกลัวว่าตัวเองจะพูดผิด จึงส่งผลให้นักเรียนพูดภาษาญี่ปุ่นได้ไม่ดีเท่าที่ควร

การจัดการเรียนรู้มีหลากหลายรูปแบบ ผู้สอนสามารถเลือกใช้รูปแบบใดก็ได้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้นักเรียนทำงานกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายทั้งด้านความคิดความเข้าใจและด้านอารมณ์ และการจัดการเรียนรู้แบบนี้ จะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียน มีความกระตือรือร้น ในการทบทวน บทเรียน เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขัน ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจและสามารถจำจดเนื้อหาที่เรียนได้มากกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ [2] นอกจากนี้การจัดการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขันเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน มีส่วนร่วมในการเรียนและทำกิจกรรมร่วมกัน การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม เน้นการทำงานเป็นทีม ทำให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจและชื่นชมตนเอง ในการทำงานกลุ่มยังทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น [3] และยังเป็น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่มละความสามารถ ซึ่งส่งเสริมการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่มได้เป็นอย่างดี มีการจัดกิจกรรมเกมการแข่งขัน จึงทำให้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ สนุกสนาน ตื่นเต้น ผู้เรียนจึงเกิดความรู้สึกอยากที่จะเรียนรู้และร่วมกิจกรรม โดยนักเรียนในแต่ละกลุ่มที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน จะแข่งขันกันในกลุ่มที่มีความสามารถทัดเทียมกัน กล่าวคือนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง แข่งกันในกลุ่มเก่ง นักเรียนที่มีความสามารถปานกลาง แข่งกันในกลุ่มปานกลางและนักเรียนที่มีความสามารถอ่อน แข่งกันในกลุ่มอ่อน ทำให้การทำการแข่งขัน และช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มและกลุ่มของตนเองไปสู่เป้าหมายความสำเร็จอย่างเท่าเทียม [4]

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้และเข้าใจได้ด้วยตนเอง โดยเน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เป็นอีกวิธีสอนหนึ่งที่จะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ให้ผู้เรียนได้แสดงออกทั้งทางด้านความคิดและท่าทางการแสดง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ได้เกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลิน วิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีการที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา เกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งของตนเองและผู้อื่นหรือเกิดความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับบทบาทสมมติที่ตนแสดง [5]

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน ซึ่งเป็นรายวิชาที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาญี่ปุ่น โดยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ มาประยุกต์บูรณาการร่วมกัน เพื่อเป็นการพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่นได้เต็มศักยภาพมากยิ่งขึ้น และช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำได้ว่าในสถานการณ์แบบนี้ควรใช้บทสนทนาไหน เช่น การซื้อของ ครอบครัวยุติประจำวัน เป็นต้น และยังช่วยให้นักเรียนมีความกล้าที่จะพูดภาษาญี่ปุ่น โดยที่นักเรียนไม่จำเป็นต้องอ่านออก เขียนได้ แต่จะเน้นทักษะในการพูดเสริมสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง และเพื่อเป็นการตอบสนอง นโยบาย ข้อมูล และจุดเน้นของสถานศึกษาที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติมของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น ควรพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น มีวินัย รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซึ่งการเรียนรู้ที่มีความสุขจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ กระตือรือร้น สนใจ ค้นคว้าที่จะเรียนรู้ เกิดพลังที่จะทำสิ่งต่าง ๆ มากมาย มีพลังที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ทำให้มีการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย ได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

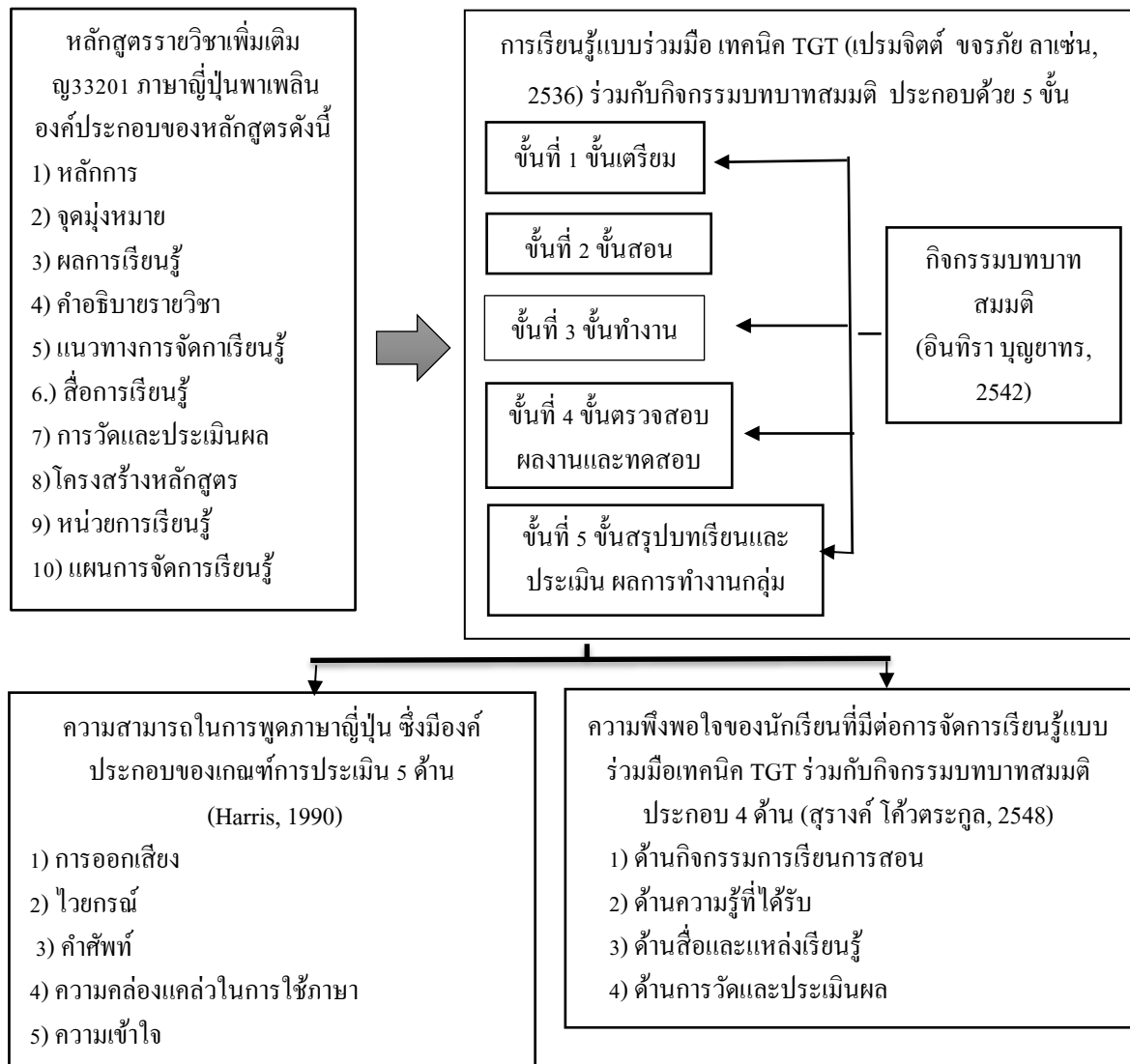
1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ

2) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนที่ได้เรียนรู้โดยใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม มีองค์ประกอบทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ 1) องค์ประกอบของหลักสูตร 2) ขั้นตอนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ 3) ความสามารถในการพูดภาษาญี่ปุ่น 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย 1 (R1) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/9 จำนวน 30 คน โรงเรียนอุบลรัตนราชกัญญา ราชวิทยาลัย นครราชสีมา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 2) ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น) จำนวน 10 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 3 คน และฝ่ายบริหาร จำนวน 3 คน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

2) แบบสัมภาษณ์ความ คิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและองค์ประกอบที่จำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ และนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ (%) วิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และนำเสนอแบบพรรณนาความ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา 1 (D1) : การสร้างหลักสูตรและประเมินผลหลักสูตรก่อนนำไปใช้

กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ดังนี้ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 2 คน 2) ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน 3) ด้านการสอนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินโครงร่างหลักสูตร ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 และได้นำผลจากการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฉบับร่างมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย 2 (R2) : การนำหลักสูตรไปใช้

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยรูปแบบ One- Shot Case Study Design

กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/9 จำนวน 30 คน โรงเรียนอุบลรัตนราชกัญญา ราชวิทยาลัย นครราชสีมา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่า การประเมินในภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$)

2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่น ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.46-0.57 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.64-0.85 และหาความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา 2 (D2) : การประเมินผลการใช้และการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยระยะนี้ ได้แก่ 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/9 จำนวน 30 คน โรงเรียนอุบลรัตนราชกัญญา ราชวิทยาลัย นครราชสีมา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 2) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและฝ่ายบริหาร จำนวน 13 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

2) แบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยขั้นตอนที่ 1 การวิจัย 1 (Research 1: R1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน กำหนดเป้าหมาย และขอบเขตในการสร้างหลักสูตร

1.1 ผลการวิเคราะห์ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสถานศึกษาพุทธศักราช 2561 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และตัวชี้วัดภาษาญี่ปุ่นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สรุปได้ว่าการพัฒนาหลักสูตรนั้นต้องคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายเป็นสำคัญ และกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมกัน คือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน และแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน เพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและเรียนได้อย่างสนุกสนาน สามารถเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้เป็นอย่างดี โดยเป็นการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมในด้านของสาระความรู้ และทักษะด้านภาษา

1.2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/9 จำนวน 30 คน พบว่านักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน ในด้านเนื้อหาสาระที่มีผู้ตอบมากที่สุด คือ การ์ตูน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 34.78 รองลงมา คือ บทสนทนา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 31.88 ตามลำดับ และจากการศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนต้องการให้จัดกิจกรรมโดยใช้เกม เพิ่มเนื้อหาการสนทนาในชีวิตประจำวันมากขึ้น

1.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์และองค์ประกอบที่จำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คณะกรรมการสถานศึกษา และฝ่ายบริหาร จำนวน 16 คน พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีความสอดคล้องกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน การแสดงบทบาทสมมติ ทำให้นักเรียนได้แสดงออกทางความคิดและทางร่างกาย กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดและวางแผนการทำงานร่วมกัน ควรมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตประจำวันของผู้เรียน ถ้าเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทของการใช้รูปประโยคต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น ทักษะการพูดถือเป็นทักษะสำคัญ ถ้าผู้เรียนได้ฝึกบ่อยจนเกิดความเคยชิน ผู้เรียนจะมีความมั่นใจ และจะทำให้ให้นักเรียนกล้าที่จะพูดและแสดงออกในลักษณะต่างๆ ตามมา ควรเป็นการวัดผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเน้นการวัดผลด้วยการปฏิบัติจริง”

2. ผลการวิจัยขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา 1 (Development 1: D 1) การสร้างหลักสูตรและประเมินผลการใช้หลักสูตรก่อนนำไปใช้เป้าหมาย

2.1 ผลการพัฒนาหลักสูตร

ผู้วิจัยทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานการสร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติและได้จัดทำหลักสูตร ประกอบด้วย 10 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) ผลการเรียนรู้ 4) คำอธิบายรายวิชา 5) แนวทางการจัดการเรียนรู้ 6) สื่อการจัดการเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินผล 8) โครงสร้างรายวิชา 9) หน่วยการเรียนรู้ และ 10) แผนการจัดการเรียนรู้

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน โดยผู้เชี่ยวชาญ

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (คน)	คะแนนเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
5	4.15	0.89	ระดับมาก

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน โดยผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 5 คน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.89) แสดงได้ว่าหลักสูตรฉบับนี้ มีความเหมาะสมสำหรับการนำไปทดลองใช้

2.3 ผลการปรับปรุงและแก้ไขหลักสูตรก่อนนำไปใช้จริง

จากการนำหลักสูตร (ฉบับร่าง) นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และจากการประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตรของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆ มาวิเคราะห์และใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร เพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีความสมบูรณ์เหมาะสมแก่การนำไปใช้กับผู้เรียน ซึ่งพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงแก้ไขในด้านผลการเรียนรู้ โดยการปรับภาษาให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น พร้อมกับเขียนให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน K,P,A ในส่วนตารางวิเคราะห์ผลการเรียนรู้นั้น ให้มีความสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาที่กำหนดไว้ ต่อมาเป็นการวัดและประเมินผล ให้ครอบคลุมทุกส่วน พร้อมระบุเกณฑ์วัดและประเมินผลให้ชัดเจนและมีความเหมาะสม ด้านโครงสร้างรายวิชาเพิ่มเติม ให้แบ่งน้ำหนักคะแนน K,P,A ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ให้มีความชัดเจน

และเหมาะสม และด้านแผนการจัดการเรียนรู้ให้ระบุชื่อแผนและจำนวนชั่วโมงของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ให้มีความชัดเจนและเหมาะสม

3. ผลการวิจัยขั้นตอนที่ 3 การวิจัย 2 (Research 2: R2) การนำหลักสูตรไปใช้

3.1 ผลการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่นของนักเรียน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่นของนักเรียน

จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	
					คน	ร้อยละ
30	75	61.71	5.31	80.80	30	100

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนพบว่า ในภาพรวมมีคะแนนการทดสอบด้านการพูดภาษาญี่ปุ่นของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 61.71 คิดเป็นร้อยละ 80.80 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของคะแนนการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

ความสามารถด้านการพูด ภาษาญี่ปุ่น	จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	ค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ	จำนวนนักเรียน ที่ผ่านเกณฑ์	
						คน	ร้อยละ
1) การออกเสียง	30	15	11.60	0.73	77.33	30	100
2) ไวยากรณ์	30	15	12.33	0.64	82.22	30	100
3) คำศัพท์	30	15	12.73	0.82	84.89	30	100
4) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	30	15	11.97	0.93	79.78	30	100
5) ความเข้าใจ	30	15	12.53	0.89	83.56	30	100

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินคะแนนการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่นเป็นรายด้าน ตามองค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน ทั้ง 5 ด้าน พบว่า พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านคำศัพท์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.73 รองลงมา คือด้านความเข้าใจ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.53 ด้านไวยากรณ์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.33 ตามลำดับ

4. ผลการวิจัยขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา 2 (Development 2: D 2) การประเมินผลการใช้และปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

4.1 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1) ด้านเนื้อหาสาระ	4.26	0.66	มาก
2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.24	0.58	มาก
3) ด้านสื่อการเรียนรู้	4.16	0.70	มาก
4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.11	0.68	มาก
สรุปผล	4.19	0.68	มาก

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน พบว่า ภาพรวมของความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.68) จากการสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักเรียน พบว่า นักเรียนต้องการให้เพิ่มชั่วโมงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชานี้เพิ่มมากขึ้น เพื่อใช้ต่อยอดในการเลือกศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย และมีสื่อเทคโนโลยีเข้ามามีใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติม

4.2 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ 33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน

ตารางที่ 5 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ 33201

ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน

จำนวนผู้เกี่ยวข้อง (คน)	คะแนนเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
13	4.59	0.51	ระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 5 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ 33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด 13 คน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.51) แสดงได้ว่าหลักสูตรฉบับนี้ มีความเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้

4.3 ผลการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ 33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน

ผู้วิจัยได้ปรับปรุงหลักสูตรตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หัวข้อที่ได้ปรับปรุงแก้ไข คือ ผลการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา แนวทางการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการระบุชื่อของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้อง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน จากนั้นผู้วิจัยจึงนำหลักสูตรไปใช้โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละแผน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมในส่วนที่ขาดหายตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ 33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลินตามที่วางแผนไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการสร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน

ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล จึงได้สร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน ซึ่งประกอบด้วย 10 องค์ประกอบ ผลจากการพิจารณาตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของหลักสูตร จากผู้เชี่ยวชาญพบว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.89) และผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัยและการพัฒนา (Research and Development: R&D) มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ผลการวิจัยที่พบมีความสอดคล้องกับ ชีรารัตน์ [6] ได้กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยว ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.68) นักเรียนมีคะแนนจากการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.88 การคิดเป็นร้อยละ 74.40 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 77.14 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยที่ 4.50 และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สายรุ่ง [7] ได้กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมมี 10 องค์ประกอบ มีผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.24) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเฉลี่ย 22.36 คิดเป็นร้อยละ 74.55 มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 3.34)

2. ผลการใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน

จากการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน พบว่านักเรียนมีคะแนนการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่น ในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 61.71 คิดเป็นร้อยละ 80.80 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จึงเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน มีส่วนสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่น ผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับ วันวิสาข์ [8] ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่า นักเรียนมีความสามารถมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ย 17.02 คิดเป็นร้อยละ 85.10 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 93.02 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรา [9] ได้ศึกษาเป็นงานการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่า ผลการศึกษาศักยภาพในการพูดภาษาเกาหลี พบว่านักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาเกาหลีเฉลี่ยร้อยละ 82.90 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้งานวิจัยก็ยังสอดคล้องกับ กิตติวัฒนา [10] ได้ทำการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคละคร เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคละคร มีประสิทธิภาพ 78.28/77.90 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนและประเมินความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน

ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน พบว่า ภาพรวมของความพึงพอใจของนักเรียนนั้น มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด คือด้านเนื้อหาสาระ ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.66) รองลงมา คือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.24$, S.D. = 0.58) และด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.16$, S.D. = 0.70) ตามลำดับ ส่วนผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.59$, S.D. = 0.51) แสดงได้ว่า หลักสูตรฉบับนี้มีความเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.72$, S.D. = 0.47) รองลงมา คือด้านหน่วยการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.71$, S.D. = 0.47) และด้านผลการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.67$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ ผลการวิจัยสอดคล้องกับวิศิษฐ์ [11] ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของบัณฑิตต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นด้านการฟังและการพูดกับความสอดคล้องกับความต้องการของบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทย ผลการศึกษา พบว่า บัณฑิตมีความพึงพอใจหลักสูตรที่เน้นพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น และจากการประเมินโดยชาวญี่ปุ่นที่ทำงานร่วมกับบัณฑิต พบว่า บัณฑิตสามารถใช้ทักษะการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้อย่างดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของเชิษฐ์ [12] ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิกซอร์ประยุกต์ พบว่า การนำรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการสอนการอ่านที่มีขั้นตอนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจ มีความมั่นใจ กล้าที่จะอ่านเพิ่มขึ้น จึงส่งผลทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 10 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) ผลการเรียนรู้ 4) คำอธิบายรายวิชา 5) แนวทางการจัดการเรียนรู้ 6) สื่อการจัดการเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินผล 8) โครงสร้างรายวิชา 9) หน่วยการเรียนรู้ และ 10) แผนการจัดการเรียนรู้ ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, S.D. = 0.89)

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่น ในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 61.71 คิดเป็นร้อยละ 80.80 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผลการประเมินคะแนนการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาญี่ปุ่นเป็นรายด้านตามองค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน ทั้ง 5 ด้าน ของนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.89 รองลงมา คือด้านความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 83.56 ด้านไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 82.22 ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 79.78 และด้านการออกเสียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 83.56 ตามลำดับ

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลินโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.68) และผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ญ33201 ภาษาญี่ปุ่นพาเพลิน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.51)

เอกสารอ้างอิง

1. Office of the Basic Education Commission Ministry of Education. Learning standards and indicators foreign language department. Bangkok: The Agricultural Co-operative Federation of Thailand, Ltd Printing; 2011. Thai.
2. Supasukon P. Development of academic achievement Critical thinking and group working skills with the TGT technique on structure and function of flowering plants. In MathayomSuksa 5. [Master of Arts Thesis]. Rangsit: Suriyathep Teacher College; 2018. Thai.
3. Saivari S. Comparison of academic achievement. Subject: Sentences of Mathayomsuksa 3 students at Wat Sothon Wararam Worawihan School During cooperative learning management Techniques for Organizing Team Competitions (TGT). [Master of Education Thesis]. Bangkok: Ramkhamhaeng University; 2016. Thai.
4. Permnam C. Development of Academic Achievement Subject: Spelling and Social Skills of Prathomsuksa 3 Students by TGT Techniques and Practice Training. [Master of Education Thesis]. Bangkok: Silpakorn University; 2017. Thai.
5. Khaemmanee T. Pedagogy: Knowledge for effective learning process 59. 20rd ed. Bangkok: Chulalongkorn University; 2016. Thai.
6. Duangtian T. Development of additional courses. Chinese for tourism In the development of speaking abilities Of Mathayomsuksa 6 students using a language teaching model for communication. [Master of Education Thesis]. Khon Kaen: Khon Kaen University; 2018. Thai.
7. Kimyong S. Development of additional courses. English reading To develop English reading comprehension ability For Grade 4 students using the SQ4R learning management. [Master of Education Thesis]. Khon Kaen: Khon Kaen University; 2018. Thai.
8. Riewruangsangkul W. Development of English Listening and Speaking Abilities of Prathomsuksa 4 Students Using 4MAT Model Learning Management with Role Playing Activities. [Master of Education Thesis]. Khon Kaen: Khon Kaen University; 2015. Thai.
9. Tatip S. Development of Korean Listening and Speaking Ability Of Mathayomsuksa 3 students through B-SLIM learning management together with role-playing activities. [Master of Education Thesis]. Khon Kaen: Khon Kaen University; 2017. Thai.
10. Phatai K. Development of a series of teaching and learning activities using theater techniques to develop Students' English speaking ability Secondary Education Year 4. [Master of Education Thesis]. Sakon Nakhon: Sakon Nakhon Rajabhat University; 2016. Thai.

11. Saengurai T. Satisfaction of graduates towards Japanese language teaching in listening and speaking with the needs of Japanese companies in Thailand. [Master of Arts Thesis]. Bangkok: Chulalongkorn University; 2013. Thai.
12. Limcharoen T. A study of satisfaction towards reading Japanese for students studying Japanese. Using collaborative learning in applied jigsaw. [Faculty of Humanities and Social Sciences]. Bangkok: Suan Sunandha Rajabhat University; 2016. Thai.